

SVOBODNA SLOVENIJA

"ESLOVENIA LIBRE"

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual No. 315759

Año (Leto) VIII (3) No. (Štev.) 5
BUENOS AIRES,
2. FEBRUARJA (FEBRERO)

1950 - Año del Libertador General San Martín - 1950

CORREO
ARGENTINO
(Procedencia)

FRANQUEO A PAGAR

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Víctor Martínez 50 - Buenos Aires

Trčevanje Pere Popivode

Zasluge Titovih partizanov za osvoboditev Jugoslavije izpod okupatorjevega jarma so nam, ki smo to "junaško borbo" gledali od blizu, dovolj znane. Že večkrat smo trdili, da vseh slavni sedem Titovih ofenziv ni skrajšalo vojne ali okupacije v naši deželi niti za eno minuto. To se je jasno pokazalo ob koncu vojne. Še več dni potem, ko je bilo že sklenjeno premirje, so se okupatorjeve čete v redu in miru lahko vračale na nemško ozemlje. Samo ruskim tankom in brigadam mednarodnih zločincev, ki so z Rusi prišle v deželo, se ima Tito zahvaliti za svojo "zmago". Neskončno naivna angleška in ameriška javnost pa naseda propagandi še danes in slavi Tita kot nekakega mednarodnega heroja in osvoboditelja.

Vemo, da nam, ki smo ožigosani v javnosti kot narodni izdajalci, kolaboracionisti in vojni zločinci, ne bo zlepa kdo verjel, čeprav imamo nešteto dokazov za svoje trditve. Mednarodna politika velikih, ki delajo kupčije na račun malih, neče slišati resnice.

Zadnje čase pa se je zgodilo nekaj, kar je dalo našim trditvam, lahko rečemo, uradno veljavo. V sporu med Stalinom in Titom se je Titu izneverilo veliko njegovih dobrih prijateljev iz let "junaške borbe". Med njimi naj omenimo danes le enega: *Pero Popivoda*.

Popivoda poznajo naši Dolenjci in Notranjci prav dobro. Vedno so se čudili, odkod njegov priimek, ki da misliti na vodo, ko pa ga nikdar niso videli treznega. V borbi se ta črnogorski junak ni dosti uveljavljal. Bil pa je toliko bolj delaven v zaledju, kadar je bilo treba "rekvirirati", ali pa pobijati in mučiti nekomuniste, kar je sam lastnoročno opravljal.

Ta mož se je naenkrat znašel v Moskvi in Rusi so ga nastavili pri moskovskem radiju za govornika, ki mora psovati maršala Tita, kolikor mu sapa da. In Popivoda psuje prav po črnogorsko. Nas zanima to tovariško obdelovanje v toliko, ker moramo reči, da črnogorski junak govori o Titu resnico.

Popivoda trdi v moskovskem radiju, da Titova vojska ni bila nikoli nič vredna. Mi vemo dobro, da ta vojska okupatorju ni delala nobene škode. Kadar so Nemci ali celo "hrabri" laški vojsčaki čistili teren, do borbe sploh ni nikdar prišlo. Titovi junaki so bežali, da so jih pete komaj dohajale. Kadar pa se je bilo maščevati nad skromno skupnico protikomunistov, takrat pa so bili junaki, takrat: znali so mučiti, moriti ranjence, starčke, matere in dojenčke. Naj omenimo le primer Mavserjeve družine, ko so ti junaki otroke te družine žive pometali v ogenj, ali pa divjaško mučenje hromege Kozine in njegovih staršev. To so zasluge Titove vojske v naši osvobodilni borbi. *Popivoda*, ki je z vso vmeno sodeloval pri teh zločinih, očita danes Titu, da ima na vesti 574.000 žrtev samo v mesecih po vojni, ne vstevši vse one, ki jih je mučil in pobil med "borbo". Kolkolko je pa pobil v "junaški borbi" Lahov in Nemcev? Lahko rečemo, da nič. Če je tu ali tam podrla partizanova krogla kakega okupatorjevega vojaka, je račun krvavo plačalo civilno prebivalstvo. Požgane vasi, pobiti talci, koncentracijska taborišča, ta je bila posledica takozvane osvobodilne borbe.

Popivoda pove tudi, zakaj je bilo tako: *sporazum med Titom in okupatorji*. Po tem sporazumu Tito ni smel napadati okupatorjev, pa tudi okupatorji so Titu pustili gotove dele dežele, kjer je lahko

nemoteno paševal. Pri zloglasnih pogonih proti komunistom so vsi komunistični veljaki vedno odnesli cele glave, ker so bili pravočasno obveščeni o namenih okupatorja.

Mi, ki smo lahko od blizu gledali ta dogajanja, smo razumeli, zakaj mednarodni komunist Kuhar v ljubljanski ječi uživa vse udobje, pije šampanjec in sprejema laške veljake, medtem ko za sv. Križem laška brzostrelka dan za dnem kosi talce, majhne, nezatne grešnike, ki so plačevali račune tega sporazuma. Mi smo vedeli, da se Kidrič z nemškimi avtomobilom in v spremstvu Gestapa vozi na razgovore na Bled — z okupatorjem, mi smo vedeli za sestanke med komunisti in laškim generalom Cerrutijem na Straži in za vagnoske pošiljke laškega orožja partizanom, mi smo doživeli, kako je laško vojaštvo dalo komunistom na razpolago vse svoje orožje, potem, ko je Italija kot trhel štor padla na

Proslava 137. obletnice bilke pri San Lorenu

V petek bo v okviru slavnosti v počastitev spomina Osvoboditelja generala San Martina proslava 137. obletnice bilke pri San Lorenu v provinci Santa Fe, kateri bo dal poseben poudarek sam predsednik republike general Juan D. Peron s svojo udeležbo. Z njim se bo udeležila te proslave tudi njegova ga soproga, navzoči pa bodo tudi vsi ministri zvezne vlade, člani diplomatskega zbora in ostale najuglednejše osebnosti.

USA mora ohraniti prvenstvo v oboroževanju

Odkar so v USA prišli do prepričanja, da imajo sovjeti atomsko bombo, se v javnosti ni več plegla skrb za organizacijo ameriške varnosti. En del je zagovarjal misel, da je treba najti sporazum s sovjeti in tako ustaviti tekmovanje v izdelovanju atomskega orožja, drugi pa so zagovarjali misel, da se sovjeti nobenega dogovora ne bodo držali. Ko bodo sovjeti imeli v rokah orožje, za katero bodo vedeli, da ga nasprotnik nima, bodo poslali ultimatum, zahtevali popolno kapitulacijo in nato bo zavlada komunizem nad vsem svetom. Listi so v USA že objavili izjavo nekega senatorja, ki je izračunal, da bi sovjeti mogli z gotovim številom atomskih bomb v 90 sekundah uničiti vso vojaško industrijsko moč USA — in vladi ne bi ostalo drugega kot kapitulirati in se podrediti Moskvi.

IZDELOVALI BODO HIDROGENSKO BOMBO

Kongres in glavni listi pravijo sedaj, da je edina možnost ohraniti si svobodo in varnost pred nenadnim napadom sovjetov ta, da se USA odloči začeti s pripravami za izdelavo hidrogenske bombe. Ta bomba bi prav tako slonela na istih načelih kakor atomska bomba, toda njena eksplozivna in uničevalna moč bi bila več tisočkrat večja. Namesto urana bi se za eksplozijo uporabljal hidrogen. Proti tej bombi, katere izdelava bo stala več milijard dolarjev, so se dvignili zelo ugledni ameriški državniki. Glavni nasprotnik je bil David Lillenthal, ki je predsednik komisije za atomsko energijo. Ta bo sicer koncem februarja odstopil, obljubljal pa je, da bo takoj nato začel z veliko propagandno gonjo proti vladi; ugledni ameriški gospodarstveniki so mu obljubljali svojo podporo.

Toda med tem je debata v javnem mnenju o tem toliko dozorela, da je kongres naziranj, da bo odobril kredite za to bombo, ako jih Truman zahteva. Ugledni list "New York Herald Tribune", ki redno objavlja članke Walterja Lippmanna (slednji je objavil v istem listu članek, v katerem trdi, da je kapitalizem nesposoben organizirati gospodarski napredek Azije in drugih zaostalih

kup. Taka je bila borba proti okupatorju! Taki so bili "osvoboditelji" jugoslovanskih narodov! In če je slovenski človek zagrabil za puško, ne zato, da bi branil svoj dom in svoje ime, temveč v svoje življenje, pred temi mednarodnimi zločinci, ga proglasajo za veleizdajalca.

Nepokorni Tito najbrž ni mislil, da bodo prišle na dan te ugotovitve od tako merodajne strani: iz Moskve in iz ust svojega tovariša v zločinih, Pere Popivoda, ki sedaj preko moskovskega radia vse to potrjuje in navaja tudi osebe, ki so za Tita med vojno vzdrževale zveze z Nemci in Italijani.

Mi čutimo v resnici zadoščenje, ko nam sama Moskva potrjuje to, kar smo mi vedeli in trdili vedno. Žalostno je pri vsem le to, da so po krivdi teh laži-osvoboditeljev in po krivdi tistih, ki so te zločince podpirali, morali v grob najboljši sinovi našega naroda, ponizani in osramočeni pred celim svetom.

Popivoda nam je dal en dokaz več, kaj je titovstvo v naši deželi: *laž in zločin*.

Slavnost bo pričela z dviganjem narodne zastave in petjem narodne himne, godba pa bo odigrala tudi Koračnico Ustave. Nato bo sv. maša na prostem, guverner te province ing. Juan Hugo Caesar bo pa imel slavnostni govor.

Predsednik republike bo nato z vsem spremstvom obiskal zgodovinsko hišico, v kateri je tedaj prenočeval Veliki Kapitan. Po končanih slavnostih se bo takoj vrnil v Capital.

narodov in da more to doseči edino komunizem) je objavil uvodnik, v katerem izreka popolno podporo Trumanu za sklep, da se gradi hidrogenska bomba in celo svetuje, da naj se to izvede čim hitreje. Znani časnikar Drew Pearson je šel celo tako daleč, da je objavil, da je državni tajnik Dean Acheson že ponudil Trumanu svoj odstop, da pa je Truman sklep o tej ostavki še odložil.

VAŽNI VOJAŠKI POSVETI V TOKIU

Kitajska je padla pod oblast komunizma in glavni voditelji ameriških oboroženih sil z vrhovnim načelnikom generalnega štaba generalom Bradleyem na čelu so odpotovali v Tokio, da se tam z generalom Mac Arturjem posvetujejo o tem, kako zajeziti nadaljnji razmah komunizma v Aziji. Glavni pritisk kitajskih komunistov se čuti zlasti v smeri proti francoski Indokini, na južno Korejo, ki je pod varstvom USA in proti Tibetu.

V Indokini so komunisti v gorah ustanovili svojo vlado, ki ji predseduje Hočiminh, komunist, ki je bil izšolan v Moskvi. To vlado je prvi priznal Maoce tung, sedaj pa je sovjetska vlada v Moskvi objavila, da priznava v Indokini samo vlado Hočiminha, ki je za enkrat še v gorah. Francozi so dali Indokini široko avtonomijo in novi suvereni državi v okviru Francoske unije vlada cesar Bao Dai. USA so Bao Daia že priznale, isto namerava v kratkem storiti Anglija; na severu pa ustvarjajo komunisti prav isti položaj, kakor je bil v času guerile Markosa v severni Grčiji. Poleg tega oborožujejo sovjeti čete v severni Koreji za napad na južno Korejo in Maocetung je poslal ultimatum v Lhaso, glavno mesto Tibeta.

Vode Pacifika so v zadnjih tednih polne tajinstvenih podmornic, za katere trde, da so sovjetske. Sovjeti so v zadnjih letih zgradili najmodernejša podmorniška oporišča v Vladivostoku, Dairenu in na Sakalinu. Tako je tvarine dovolj za vojaško konferenco v Tokiu.

VELIKE DOBAVE ZA FRANCOSKO ARMADO

Potem ko je bil v Washingtonu podpisan sporazum o tem, kako bo USA

El Intercambio Cultural

En los últimos 20 años se han hecho muchos esfuerzos para el intercambio cultural esloveno-argentino. En el artículo anterior indicamos el trabajo respectivo que se hizo en Eslovenia con las traducciones de autores argentinos al esloveno.

Hoy nos toca presentar el trabajo en este respecto, que se hizo en la Argentina.

Hace 20 años que salen publicaciones eslovenas en la Argentina. Esos periódicos y algunos libros, de los cuales merecen especial mención dos de publicación anterior, que son la GRAMATICA ESLOVENO-CASTELLANA e "IZSELJENEC" que tienen grandes méritos para el conocimiento de la Argentina y de su cultura entre los eslovenos.

El trabajo de más mérito empero le corresponde a la revista eslovena "DUHOVNO ZIVLJENJE" (La Vida Espiritual), fundada por el Pbro. JOSE KASTELIC (1934) y dirigida luego durante 12 años por el Pbro. JUAN HLADNIK.

Además de algunos artículos y traducciones características de folklore argentino sobresalen "LOS FILMS ARGENTINOS" que escribía el ing. FRANCISCO KRASOVEC bajo el pseudónimo DALIBOR.

El ing. FRANCISCO BARTOL publicó un resumen, bastante extenso, de la Historia Argentina, presentando los hechos y personajes principales argentinos.

De especial mérito para el conocimiento de lo gaucho son los itinerarios "A TRAVES DE LA ARGENTINA" en los cuales escribe el Pbro. Juan Hladnik las impresiones de sus múltiples viajes, que completó con muchos datos históricos y culturales.

Puesto que esta revista tenía gran circulación entre todos los eslovenos, tanto en la Argentina como en Eslovenia y entre los inmigrantes eslovenos en otros países, se extendían de esa manera los conocimientos de las riquezas culturales y económicas argentinas.

En menor escala cumplían la unión a misión cultural los semanales: Prosveta, Novi list, Pravica, Slovenski list y Njiva.

Dignos de mención son también los festivales artísticos, numerosos y muy concurridos.

Izmenjava kulturnega blaga

V zadnjih dvajsetih letih je bilo mnogo storjenega za izmenjavo slovensko-argentinskega kulturnega blaga. Zadnjič smo na tem mestu kratko označili kaj smo si Slovenci doma prisvojili iz argentinske kulture. Danes pa hočemo na kratko omeniti delo, ki je bilo v tem pogledu izvršeno tu v Argentini.

V Argentini izhajajo slovenske publikacije kakih 20 let. Ti listi in knjige imajo veliko zaslugo, da so lahko Slovenci spoznavali Argentino in njeno kulturo. Omenjamo samo LEBANOVO SLOVENSKO KASTELJANSKO SLOVNIČO in JUGOVEGA "IZSELJENCA". Predvsem je pa v tem pogledu mnogo storila revija "DUHOVNO ZIVLJENJE", ki jo je l. 1934. ustanovil pok. JOŽE KASTELIC, po njegovi smrti jo je pa 12 let urejeval REV. HLADNIK. V njej je bilo objavljenih več člankov in prevodov raznih del argent. folklorne bogastva. Zanimivi so bili "ARGENTINSKI FILMI", ki jih je pisal ing. FRANCE KRASOVEC pod psevdonomim DALIBOR. Ing. FRANCE BARTOL pa je objavil pregled argentinske zgodovine ter je v njem slov. rojakom predstavil glavne argentinske osebnosti.

Spoznavanju gavčevstva so dobro služili Hladnikovi potopisi pod naslovom "SEM IN TJA PO ARGENTINI".

Tako so Slovenci lahko povsod spoznavali argentinsko kulturno bogastvo.

Nekaj odenkov angleške volilne borbe

Churchilla je verjetno odbitje liberalne stranke za skupen nastop pri volitvah precej razburilo ter je zato silno ostro napadel vse nasprotnike, zlasti laburiste, katerim očita razdrtje imperija ter razbitje angleškega imetja; ponovno je poudaril, da je rešitev imperija samo v zmagi konservativcev.

Resni opazovalci so mnenja, da nobeni boreci se stranki ne bo uspelo dobiti večine med 625 mandati; irski predsednik vlade Costello pa je kot "zasebnik" mnenja, da bodo zmagali laburisti.

Na Churchilllove trditve o zapravljanju denarne pomoči, poslano iz USA, je Harold Laski, znani levičarsko usmerjeni bivši teoretik laburistov, trdil nasprotno, češ da je prav Marshallov načrt kriv brezposelnosti v Italiji in Franciji in da Marshallov plan v Angliji zaradi amer. uradnikov samih ni mogel imeti

dobajljala orožje za članice Atlantskega pakta, je sedaj že bilo sklenjeno, da se začne v Evropo takoj odpremljati ladje s tem orožjem.

Prva bo prejela najmodernejše orožje Francija in sicer bodo v Franciji s tem opremili 20 divizij. Glavna oborožitev teh divizij bo: tanki vrste Sherman, motorizirano topništvo in radarski aparati. Francija bo prejela tudi lažje letalstvo, manjše vojne ladje in vojaške prevozne ladje.

Francoska komunistična stranka je že izdala nalog sindikatom, ki jih nadzirajo komunisti, da naj sabotirajo izkladanje tega orožja. Ker bo tudi Italija kmalu začela prejemati enako opremo, so komunisti v Spezii že objavili, da bodo sabotirali razkladanje takih ladij.

nikakega vpliva na notranje razmere v Angliji.

Prav tako levičarsko usmerjeni laborist D. N. Pritt je v tej polemiki celo trdil, da je z Marshallovim planom prišla tudi v Anglijo vojna med dvema polovicama sveta — med ZSSR in USA. "Zato se moramo proti Marshallovemu planu boriti", je izjavil Pritt.

Medtem ko je bivši vojni minister E. Shinwell izjavil, da "s Churchillom ne more biti vse v redu", so tudi angleški katoliki dvignili svoj glas ter po kardinalu Griffinu zahtevali, da mora bodoča vlada vzeti v svoj načrt tudi podpiranje 1834 kat. šol v Angliji, v katerih morajo učiti samo katoličani, učenci pa so lahko kakršne koli vere; svoje izjave o šolstvu postavlja kardinal Griffin na pravice staršev, da se njih otroci vzgoje v takšnih šolah in v takšnem duhu, kakršnega hočejo starši. Svoje zahteve podpira Griffin v navedbam o poraznem naraščanju samomorov in ločitvah zakona, kar je vse v precejšnji meri posledica slabega šolstva.

PRESEDNIK TRUMAN IZDAL POVELJE ZA IZDELAVO HIDROGENSKE BOMBE

Predsednik Truman se je odločil za izdelavo hidrogenske superatomske bombe. Tozadevno naročilo je izdal kot vrhovni poveljnik vseh ameriških oboroženih sil ameriški komisiji za atomsko energijo. Predsednik Truman utemeljuje svojo odločitev s potrebo zavarovanja miru in varnosti v svetu. Izdelava prve hidrogenske atomske bombe bo stala nad 200 milijonov dolarjev, njen uničevalni učinek pa bo obsegal področje nad 150 kv. km.

DESETLETNICA

22 januarja je bil deseti redni občni zbor društva "Slovenska Krajina", ki združuje v tej podporni organizaciji Prekmurce. Obstoj pa še drugo prekmursko društvo "Samopomoč", ki je nastalo tri leta kasneje.

Potreba po društvu med Prekmurci se je pokazala že leta 1934, toda misel tedaj še ni dovolj dozorela.

Z nova se je začelo društveno gibanje s pričetkom slovenske službe božje na Avellanedi leta 1936, ko je bil ustanovljen pevski zbor pod vodstvom Cirila Jekšeta.

Tri leta je bilo vedelovanje pod okriljem "Avežanedskega pevskega zbora". Leta 1939 je bil pa že izbran "pripravljani odbor" kateri je 11 februarja 1940 izvolil na prvem rednem občnem zboru prvi odbor, katerega predsednik je bil Bela Preininger, ki je z nemurno delavnostjo vodil društvo, a tudi z veliko previdnostjo pazil da se ni zapletlo v politične zanke, katere so spleтали okoli "Slovenske Krajine" razni zaupniki rdečih.

Zelo uspešna v društvenem delu sta bila tudi predsednika Luis Šeruga in Stefan Časar. Preininger ima posebne zasluge v organizatornem delu glede pravil in stikov z oblastmi. Šeruga in Časar pa sta znala društvu pridobiti novega članstva. Marsikatero ime bo s časom imenovala zgodovina Slovencev na Avellanedi. Naj omenim Črnkota, Sapača, Ivaničiče, Balazica, Kusteca, Utroša, Fujsa, Berdene, Gjoreka, brate Lahe, Dravca, Ritopera, Krajcarja, Ozvalda Zlebiča in še dolgo vrsto drugih bi moral naštetiti, ker jih je še precej takih, ki so z besedo in dejanjem vneto delali za "Slovensko Krajino" in tudi za slovensko službo božjo na Avellanedi in za slovenski tisk.

Zadnje čase je nastopilo nekaj mrtvila. Glavni vzrok je pomankanje primerne dvorane za družabne in kulturne prireditve in pa zadržanost predsednika Preiningerja, ki ima že dve leti stalno bolezen v hiši in poleg tega živi zelo daleč.

Ob desetletnici pa so se člani in odbor zavzeli, da hočejo spet resno na delo in pripravljajo v ta namen posebno proslavo desetletnice, ki bo 12. februarja na lastnem zemljišču, katero je društvo kupilo pred dvema letoma in leži v Lanusu Este (Villa Obrera, blizu Camino La Plata) kjer živi v bližini veliko število slovenskih družin.

Poleg lastnega zemljišča ima društvo tudi čez 8000 \$ gotovine, s čemer bi moglo začeti z gradnjo potrebnega lastnega doma. Doslej pa razvija svojo delavnost v lokalu, ki ga ima na Avellanedi, Almafuerte 258, kjer so se vršili v teku teh deset let tudi različni tečji (jezikovni, glazbeni in kulturni).

Posebna zasluga "Slovenske Krajine" je, da je v zmedah zadnjih let stalo to društvo in z njim skoro vsi Prekmurci na pravem stališču glede dogajanja doma. Na vsa vabila zapeljanih društev in rojakov, na pozive predstavnikov Titovih oblasti, je odbor imel vedno jasen in določen odgovor: mi ne!

In ko se je pričelo delo za pomoč slovenskim brezdomcem, so bili Prekmurci vsak čas pripravljeni na vse, kar je bilo treba.

Ko so začeli prihajati prvi begunci v Argentino, so s pomočjo bratov Prekmurcev dobili dostikrat delo in stanovanje.

Desetletnica društva "Slovenska Krajina" je torej pomembna ne le za člane društva, temveč za vse Slovence sploh. Zato je primerno, da tudi novodošli rojaki ob tej priliki na viden način ocenijo in dajo priznanje Slovenski Krajini.

Janez Hladnik

ZADNJA POROČILA

Sovjetsko priznanje vietnamske komunistične vlade Hočiminha je izzvalo v Franciji silno ogorčenje. Francoska vlada je poslala v Moskvo najostrejši protest, ki ga je pa ZSSR brez utemeljitve zavrnila. V Parizu ne izključujejo možnosti prekinitve diplomatskih stikov med obema državama.

IZ TEDNA V TEDEN

V času, ko se je avstrijski zun. min. Gruber z vso naglico odpeljal v London k pogajanju za avstrijsko mirovno pogodbo — prišel pa je prepozno, ker so bili razgovori spet odloženi — je avstrijska oblast na sovjetsko zahtevo vrnila Madžarski tri begunce, katerim je uspelo zbežati v družbi še 18 drugih iz Madžarske, se prebiti skozi minsko polje na meji ter kot edino preostalim, ranjenim in obolelim, priti v Avstrijo.

Osemnedevne omejitve v berlinskem prometu so amer. komisarju za Nemčijo bile za povod, da je v Bostonu izjavil, da "bi USA ponovno pričela z letalskim mostom in drugimi potrebnimi ukrepi v Berlinu, ako bi Sovjeti spet poizkusili uvesti popolno blokado" in da "bodo Amerikanci spet tako trdno stali na strani berlinskega prebivalstva, kakor so bili ob prvi blokadi, ako bi kdo poskušal kratiti njihove svoboščine".

Ob 17 obletnici prihoda Hitlerja na oblast so vsi svetovni časopisi ta dogodek zaznamovali z rezultati njegove bojevitosti; hkrati so navedli, da se je prav v teh dneh spet zbrala podobna družba ljudi, ki je pod vodstvom bivšega učitelja sudetskega Nemca Richterja pozvala Nemce h gradnji 4. Reicha. Amer. zun. min. je objavilo, da Posaarje ne pripada več k Nemčiji; zahodnonemški vladi je uspelo doseči imenovanje konzulov v Londonu, Parizu in Washingtonu. Nemci in Francozi so podpisali trgovsko pogodbo v višini 300 milijonov dolarjev.

V Franciji zahteva Bidault ponovno zaupnice v proračunskih problemih; zbornica pa je že odobrila pogodbe z Vietnamom, Kambodžo ter Laotijo, po katerih je tem pokrajinam zagotovljena samouprava v okviru francoskega imperija. — De Gaulle je imel v Dijonu oster govor proti komunistom, eden njegovih glavnih sodelavcev G. Palecki pa je izjavil, da mora Francova Španija postati takoj sestaven del zahodnoevropske obrambne zveze.

De Gasperiju je končno uspelo sestaviti vlado; v Barletti je prišlo do ostrih spopadov med kom. demonstranti in policijo; v Rimu pričakujejo Bevinov obisk na povratku iz Egipta. — Italija je v prvih desetih mesecih preteklega leta uvozila blaga v vrednosti 1318 milijonov dolarjev, izvozila pa za 1261 milijonov.

Z namenom da pomaga Angliji v pomankanju dolarjev je angl. kraljica-mati ponudila amer. kupcem v prodajo lastnoročno vezano preprogo, za katero je prvi kupec že ponudil pol milijona dolarjev. — S proglasitvijo Indije za republiko so se oglasili tudi drugi sestavni deli brit. imperija, ki žele več samostojnosti; oglasili so se škotji, oglasili na Cipru, kjer je v okviru pravoslavne cerkve organizirani plebiscit izpadel v korist priključitve h Grčiji, oglasili so se tudi v Sudanu, kjer hočejo popolno neodvisnost, pripominjajoč, da se ne bodo ozirali na egipčansko-angleška pogajanja, pri katerih njihovi zastopniki niso bili navzoči. — Londonski listi pa so izrazili bojazan, da se bodo posledice atomskih bomb, odvrženih na Hirošimo in Nagasaki, poznale še 1000 let; ta bojazan sega tako daleč, da so nekateri celo mnenja, da bodo vsi otroci, rojeni od oseb, ki jih je padec bombe zatekel v enem dveh mest, rojeni kot spački. Istočasno pa lond. listi pravijo, da je obstoj civilizacije odvisen od hidrogenske bombe.

V belgijskem sporu o vrnitvi kralja so kat. poslanci trdili, da se je kralj Leopold junaško boril proti Nemcu in da je bilo njegovo zadržanje za časa okupacije ves čas na višini; k tem mnenjem je bivši predsednik vlade socialist P. H. Spaak dal svoje, s katerim je izjavil, da smatra takšne trditve o kralju za največjo laž.

Izraelski krogi pričakujejo ponovnega pričetja sovražnosti z Arabci; vseeno pa so pozvali arabske begunce, ki so zapustili svoje domove pred prodirajočimi judovskimi četami, naj se vrnejo nazaj, kjer bodo dobili vse možnosti za delo in napredek. — Te dni so tudi pričeli v Ženevi ponovne razgovore za sklenitev

Dr. Critchfield, ameriški strokovnjak za atomsko energijo, je izjavil, da po njegovem mnenju lahko tudi ZSSR izdeluje hidrogensko bombo v poljubnih količinah.

Val stavk v Chileju, ki so jih organizirali komunisti, se širi vedno bolj. Vojška, letalstvo in karabinierji v Santiagu de Chile so v strogi pripravnosti.

dokončnega statuta Jeruzalema ter je francoski delegat prišel s predlogom, po katerem naj bi prišli pod mednarodno upravo vsi sveti kraji, novi del Jeruzalema pod judovsko ter stari del pod arabsko upravo. K temu načrtu je izreklo svoje zadovoljstvo tudi nekaj oseb, stoječih zelo blizu Vatikana.

Bevin je imel razgovore z vodilnimi člani egipčanske vlade o vseh tekočih problemih; ves čas pa je nad njim visela grožnja ekstremnih nacionalistov, češ da bodo napravili nanj atentat. — Abesinska vlada se je v Ženevi pritožila, češ da ne prizna italijanskega varuštva Somalije. — V Južni Afriki je feldmaršal Smuts v parlamentu predlagal glasovanje o nezaupnici sedanji vladi južnoafriškega nacionalista Malena; slednji je v debati o nezaupnici izjavil, da načrti njegove vlade o odnosih posameznih ras v Južni Afriki zahtevajo za uresničenje precej let; vlada je v tej smeri podvzela korak naprej, ko je proglasila veljavnost enega samega potnega lista in državljanstva; s tem so predvsem prizadeti Angleži, bivajoči v Južni Afriki, ki se morajo izjaviti ali za obdržanje angleškega potnega lista ali za sprejetje južnoafriškega.

Na tleh mlade republike Indonezije je spet začel borbo bivši holandski oficir Paul "Turco" Westerling, ki je okrog sebe zbral kar krepko vojsko, ter se bori, kot pravi, za dokončno odpravo metod, priučenih med Indonezijci za časa japonske zasedbe, ter za popolno samostojnost indonezijskega ljudstva. Holandska vlada odločno zanika kakršne koli zveze z njim.

V Avstraliji, je pri zadnjih volitvah katoličan socialist Gordon Anderson zmagal nad svojim nasprotnikom Crittendem; slednji pa je Andersona sedaj prijavil vrhovnemu sodišču, češ da ne more svojega mandata izvrševati, ker je, kot katoličan pripadnik tuje velesile — Vatikana. Ne more pa biti poslanec v Avstraliji, kdor je kakor koli odvisen od katere koli tuje velesile.

Zadnji transport japonskih vojnih ujetnikov, vračajočih se iz ZSSR, ni več enotno nastopal kot komunisti, pač pa so bili že razdeljeni na komuniste in nacionaliste; slednji odločno zahtevajo, da ZSSR takoj vrne še ostale ujetnike.

Ameriški šefi generalštabov bodo na svojem inspekcijskem potovanju po Daljnem Vzhodu imeli najprej enotedensko konferenco z generalom Mac Arthurjem v Tokiju z ozirom na sovjetsko vojaško utrjevanje severne Koreje, nato bodo pa obiskali vsa medvojna ameriška vojaška oporišča na Okinawi, Guam in Havajih. V Washington se bodo vrnil 11. februarja.

Naročajte, širite in podpirajte SVOBODNO SLOVENIJO!

"VSE GRE PO VODI!"

"Vse gre po vodi?", pravimo kadar se kaj pošteno skazi. Ta stari slovenski pregovor pa ne velja vedno za Titovino. Tam se je že toliko stvari pokazalo in poflečkalo, po vodi pa le ne gre vse. Da ne boste mislili, da govorimo kar tja v en dan, evo dva dokaza:

Prvi dokaz: "Partizanka", slavna ladja, ki je imela nalogo rešiti vse slovenske izseljence iz "kapitalistične sužnosti" in jih pripeljati v Titov raj. Vidite, ta slavna barka že ne gre po vodi. Na skrivnosten način je pogorela na Reki. Pravijo, da jo je zažgala nekakšna reakcija proti protireakciji. Škode ni posebne, saj ni imela nobenega dela več, odkar se je število kandidatov za raj skrčilo na nič. Omenjamo le zato, da dokazujemo, da v Titovini le ne gre vse po vodi.

Drugi dokaz: Generalmajor Pirc tudi ne gre po vodi. Tudi njemu se je v njegovi priložnostni diplomatski karieri marsikaj poflečkalo, po vodi pa le ne gre. Noče na vodo! Se mu zdi bolj varno na suhem in sicer tostran luže. Le kaj se mu je poflečkilo. Prebiramo pazljivo slovenski "Slovenski glas", pa o "tovarišu generalmajoru" ne reče ne bev ne mev. Spuh-tel je kakor kafr. Pred časom smo v

ZDRUŽENA EVROPA

Medtem ko se v Ameriki pripravljajo na prve pošiljke orožja zahodni Evropi v smislu pravila "Si vis pacem, para bellum", so Švedska, Norveška in Danska ter Anglija sklenile poglobiti gospodarsko sodelovanje, ki bo v prvi vrsti namenjeno bolj prostemu gibanju turistov teh dežela na njih področjih. Medsebojna pogodba bo stopila v zgodovino pod imenom UNISCAN.

Švedi so šli v svojih gledanjih o novi ureditvi Evrope še dalje ter so nekateri poslanci predlagali v parlamentu sprejetje zakona, po katerem bi bilo omogočeno, s prostovoljno omejitvijo švedske suverenosti podvreči se "nadnarodni skupnosti, ki bo zgrajena v svrhu vzpostavitve in zavarovanja miru, pravice in osebne varnosti". — Spomenico v zvezi s predlaganim zakonom so podpisali vodilni člani vseh glavnih švedskih nacionalnih strank.

Pa tudi zahodnonemška vlada se je odločila, da bo še nadalje ozko sodelovala z zahodnimi zavezniki, zlasti pa skrbela za čim večjo poglobitev stikov s Francijo ter za utrditev ideje evropske skupnosti.

JUGOSLAVIJA

Angleška vlada se pripravlja, da bo FLRJ izstavila preko neke velike londonske banke posojilo v višini 2 in pol milijona funtov šterlingov. S posojilom naj bi FLRJ plačala nabavke, sklenjene v zadnjem času z Anglijo in njenim imperijem. Jugoslovanom so pa Angleži že vnaprej sporočili, da so pogoji posojila zelo ugodni.

V skopljanskem procesu proti kominfornistom sta bila dva obsojena na smrt, ostali pa na zaporne kazni od 8 do 13 let.

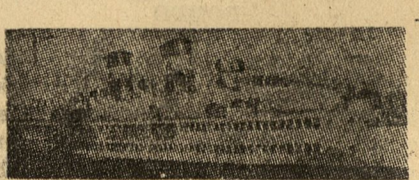
Iz srbske republiške vlade so izločili života Džermanoviča; na njegovo mesto sta prišla vodja sindikalne zveze Dušan Petrovič-Zdane ter Voja Leković.

V Zagrebu so obsodili na smrt Branimirja Altgayerja, bivšega kulturnega šefa za časa nemške okupacije ter vodjo nemške narodnostne manjšine na Hr-

Bivši ameriški veleposlanik v Moskvi general Bedell Smith je imel na protikomunističnem zborovanju Ameriške legije govor, v katerem je izjavil, da se v deželah za železno zaveso porajajo močna podtalna gibanja, tako v Latviji, Ukrajini, na Češkem, na Poljskem in v drugih državah. "Sovjetski policiji kljub njenim znanim metodam ni uspelo zatreti teh gibanj, ki postajajo vedno močnejša. Vsa so med seboj povezana."

V Čile so se pretekli teden pričele velike stavke delavcev v elektrarnah in drugih industrijskih podjetjih. Stavke so zajele nad 250.000 delavcev, ki zahtevajo zvišanje plač. Čilska vlada je poklicala za vzdrževanje reda na pomoč vojsko, ki je zasedla tudi nekatera važnejša pristanišča. Stavke so organizirali komunisti.

tem listu brali: "...stopi iz parnika (Partizanke) naš Minister, General Major France Pirc, ki ga ljudstvo pozdravi z burnimi ovacijami ter mu s spoštovanjem otvarja pot med množico." Zdaj pa kar enkrat nič, čisto nič!

Kako grda je človeška nevaležnost. Saj je vendar tovariš generalmajor tako lepo govoril za Tita! N. pr. dne 19 marca 1948 v Cordobi: "...Tudi ne družite se z onimi, ki so pobegnili iz domovine, kajti roke mnogih so krvave... Pošten človek se ne more družiti z zločinci."

Saj nam ne bo nihče zameril, če smo čisto malo radovedni, skromno in pohleвно radovedni, kakor se za "vojne zločince in narodne izdajalce" spodobi. Le kaj je prišlo vmes, da je zaškripalo? Ali to, da se je tovariš generalmajor izneveril svojim besedam, govorjenim v Cordobi, kajti znano je, da je večkrat iskal poti, kako bi se družil z onimi, ki niso družba za poštenega človeka? Ali mu je morda služba postala preenočljiva? Ali se je že naveličal sedanjega gospodarja in bi ga rad zamenjal?

Sicer nam sili v pero še nekaj vprašanj, pa kot spodobni "narodni izdajalci" nočemo trobiti vsega v svet.

ARGENTINA

POSLANICA SV. OČETA
MARIJI EVI DUARTE DE PERON

Med ostalimi argentinskimi škofi, ki so bili pri otvoritvi svetega leta v Rimu, je bil tudi Msgr. Nicolas de Carlo, škof v Resistenciji. Med svojim bivanjem v Rimu je bil tudi on sprejet pri papežu ter mu je tedaj sporočil, da je soproga predsednika republike Maria Eva Duarte de Perón poslala v Vatikan večjo pošiljko živil kot pomoč Socialne ustanove Marije Eve Duarte de Perón za siromašnejše sloje, ki jih vzdržujejo razne vatikanske dobrotelne ustanove.

Sveti Oče se je soprogi predsednika republike za to veliko pošiljko zahvalil s posebno poslanico, v kateri povdarja njeno veliko karitativno delo, ki ga med svojim narodom vrši, s tem da lajša bedo in trpljenje vsem potrebnim. Papež se ji za to delo usmiljenja zahvaljuje in prošri Boga, da bi razlil svoj blagoslov na njeno Socialno ustanovo in vse delo, ki ga vrši.

Msgr. Nicolas de Carlo je papežovo poslanico izročil soprogi predsednika republike v posebni avdijenci v vladni palači.

Predsednik general Juan D. Peron bo 6. marca izročil argent. prosvetnim oblastem 750 šolskih poslopj, ki jih je v provinci Bs. As. zgradila sed. provincijska vlada. 8. marca bo pa izročil prometu Park delavskih pravic na Avellanedi.

Iz Avellanede proti Temperleyu bo vodila široka avenida, ki bo dobila ime po predsedniku republike. Odrpili jo bodo 10. marca.

Narodni ekonomski svet — je zvišal plače delavstvu v sladkorni industriji v Tucumanu za 65 odstotkov.

Vlada je izdala odredbo, po kateri morajo ostati cene kruhu in testeninam nespremenjene. Peki bodo dobili posebno odškodnino mlinarski industriji bodo pa nekoliko zmanjšali dobičke.

Predsednik general Juan D. Peron je s posebnim nagovorom dne 1. februarja odprl novo sodno leto.

Iz vseh provinc prihajajo poročila o veliki suši. Ponekod niso imeli že 40 dni dežja. Suša povzroča veliko škodo po poljih in pašnikih.

Vlada se je zadnje dni bavila tudi z vprašanjem škode, ki jo je povzročila suša v posameznih provincinah. Ministrstvu za narodno gospodarstvo in finance sta izdali potrebne odredbe, s katerimi bo vlada izdatno prispevala na pomoč poljedelcem in živinorejcem v od suše prizadetih provincinah.

Avenido 9 de julio bodo še letos podaljšali do Avenide Leandro Alem, ki se sedaj imenuje Avda. Libertador General San Martín.

Argentinski škofje iz San Luisa, Resistencije in Corrientes so se na čelu s škofom iz Rosarija kardinalom Caggianom vrnili iz Rima v Bs. As. Kardinal Caggiano je bil po vrnitvi v Capital sprejet v avdijenco tudi pri predsedniku republike generalu Juanu D. Peronu.

Llojdv register v Londonu navaja, da razne angleške, nizozemske in italijanske ladjedelnice trenutno grade za Argentino okoli 30 najrazličnejših tovornih in potniških ladij.

Preimenovanje ulic. Buenosaireski župan Debenedetti je v počastitev Osvoboditelja Generala San Martina preimenoval več ulic in trgov. Tako se bosta sedaj združila trg San Martín in park Retiro in se bo ves ta veliki prostor imenoval Plaza Libertador General San Martín. Avenida, ki pa vodi od tu proti avenidi Gral Paz se bo imenovala Avenida Libertador General San Martín.

V Buenos Aires se je te dni vrnila skupina akademikov, ki je spomin Generala San Martina počastila s tem, da je po isti poti, kakor on pred 138 prekorčila Ande. Na višini 4.700 m so akademiki vzdali spominsko ploščo.

Ameriška vlada je dovolila, da lahko argentinska letalska družba FAMA začne vzdrževati osebni letalski promet na progi Bs. As. — New York.

Vlada je odobrila glavnemu državnemu ravnateljstvu za plin kredit nad 104 milijonov pesov za zboljšanje plinskih naprav. Ob tej priliki so tudi sporočili, da bodo ceno plinu določili enotno za celo republiko.

Novice iz Slovenije

DOMOVI UČENCEV

Kakor vse ostale ustanove, pričajo tudi domovi učencev o slabih in nesposobnih gospodarjih doma. Razmere v nekaterih domovih so že tako obupne, da o njih že javno govore in je tako moral končno spregovoriti tudi ljb. tisk o tem problemu. Slika, ki jo je ob tej priliki razgrnil pred javnostjo, je za sedanji vladajoči sistem doma naravnost poznana.

Ljb. tisk razmere v nekaterih domovih učencev popisuje namreč takole: "Primer povsem neurejenega internata je dom učencev pri industrijsko steklarški šoli v Rogoški Slatini. Učenci so nameščeni v biv. hotelih "Gol" in "Triglav". V njih je okoli 190 učencev. Zlasti obupne prilike so v hotelu "Triglav", kjer je ca 40 učencev. Stavba je v izredno slabem stanju. Strop se ruši, odnosno omet na stropu, tako da DES ne dovoli napeljati elektrike. Učenci so brez luči, pa so si sami pomagali in kljub prepovedi napeljali v stavbo električni tok. V vseh prostorih vladata nered in nesnaga. Skoraj vsa okna so brez šip, vrata brez kljuk in so tudi polomljena. Tla so umazana in že dolgo časa niso bila poribana. Oprema je izredno revna in pomanjkljiva. Za 42 učencev so na razpolago komaj tri postelje in 1 polomljen pograd. Večina učencev spi na tleh. Vode v stavbi ni. Obe stranišči sta pokvarjeni, zato so ju tudi zaklenili. Na potrebo hodijo učenci v bližnji gozd. Učenci se hodijo umivati v 1 km oddaljeni hotel "Gol". Tudi tožijo, da jih zebe. Z obutvijo so zelo slabo preskrbljeni. Učenci so brez nadzorstva. Ker nimajo praktičnega pouka, so popoldne prosti in prepuščeni samim sebi. Zdolgočaseni in zagrenjeni se potikajo okoli stavbe. Podobne razmere, dasi nekoliko boljše, so v hotelu "Gol".

TITOV KOMUNISTI NAPOVEDUJEJO POOSTRENO BORBO KAT. DUHOVŠČINI

Tretji plenum CK KPJ je izdal obširno resolucijo o potrebi sprememb v šolstvu. V njej navaja, da je treba poostri borbo proti "reakcionarnemu vplivu duhovščine na šolsko in predšolsko mladino". S tem pač najbolj potrjuje dejstvo, da se komunizmu doma le ni posrečilo zastrupiti vse mladine in je odtrgati od varnega zavetja svojih staršev in cerkve.

Nič niso več navdušeni za ruščino. Dokler je bil Tito s svojimi komunističnimi štabi poslušen izvrševatelj navodil komunistične centrale v Moskvi, je s svojo Ozno vtepal ljudem v glavo, da je edino dobro vse to, kar prihaja iz Moskve, na zahodu so pa bili po njegovem mnenju sami imperialisti, politični gansterji, mednarodni zločinci, itd. itd. Zato so uvedli ruščino kot obvezen predmet v vseh šolah. Časi so se pa spremenili in sedaj se komunistična tabora zmerjata in obdelujeta s takimi psokami, kakor jih premore samo komunistični slovar. In sedaj pravijo, da na zahodu le ni vse tako "zanič", kakor je to Ozna prej oznanjala ljudem in jih zaradi tega gonila na prisilno delo. Tudi učenje ruščine

sedaj ni več tako potrebno in so jo kot obvezen predmet odpravili.

Z redom "zaslug za narod in z redom dela". I. in II. stopnje so bili odlikovani naslednji slovenski znanstveniki in kulturni delavci: Dr. Franc Kidrič, arhitekt Jože Plečnik, dr. Plemelj, dr. Rajko Nachtigal, dr. Milan Vidmar, dr. Franc Ramovš, dr. Antoh Melik, ing. Milan Goljevšček, dr. Maks Samec, dr. Anton Peterlin, dr. Pavel Lunaček, dr. Božidar Lavrič, ing. Feliks Lobe in drugi.

Slaba razdelitev blaga. V Selcah pri Škofji Loki ljudje ne morejo dobiti stekla za petrolejske svetiljke, če istočasno ne vzamejo tudi naftalina. Pred tem je pa moral v istem kraju vsak kupec mila, vzeti tudi še prazno škatljico, katerih pa niso mogle nikjer dobiti lekarne. Nesrečni naftalin straši ljudi tudi v št. Ilju: kvas in petrolej dobe ljudje samo, če istočasno kupijo tudi zavitek naftalina. Še bolj salomonsko pa prodajo blago v Grosupljem, kjer je hotel delavec kupiti hlače. Dobiti jih je pa mogel samo tisti, ki je istočasno tudi kupil železno os za voz. Kdor osi ni rabil, seveda tudi do hlač ni mogel priti.

Slovinci v Argentini

Bs. Aires, 1. februarja.
† JOŽE KUŠAR

V nedeljo, 29. januarja t. l. je umrl v bolnišnici Salaberry v Mataderos Jože Kušar. Pokojni Kušar se je v tej bolnišnici prejšnji četrtek podrgel operaciji slepiča. Operacijo je srečno prestopal, v soboto ga je pa napadla pljučnica, kateri je v nedeljo podlegel.

Pokojnega Kušarja so spremenili k večnemu počitku na pokopališču v San Justo v ponedeljek, 31. januarja ob enajstih dopoldne. Pogrebni spreved je vodil g. Orehar, pokojnika so pa do njegovega zadnjega doma spremenili njegovi sodelavci, prijatelji in znanci. Društvo Slovencev je na pogrebu zastopal društveni tajnik g. Pernišek. V imenu njegovih sodelavcev in prijateljev se je pa od njega poslovil g. Ciril Golmayer.

Pokojnik zapušča v Argentini ženo in hčerko. Smrtna kosa pa je v to begun-

Po Sloveniji so v sredini januarja začeli popisovati živino, perutnino in čebelnje panje.

Sprememba uredbe o ustanavljanju delavsko - uslužbenških restavracij. Tako uredbo je doma izdala komunistična zvezna vlada. V navajanju potrebe po taki spremembi naglašajo, "da so izkušnje pokazale, da poslujejo številne restavracije nerentabilno in da imajo visoko režijo". Zato bodo pa sedaj del stroškov, med katerimi stroške za osebe, za izpopolnitev drobnega inventarja, za najemnino in manjša popravila" morali nositi — abonenti!

Hidrocetralska Savica je začela obratovati.

Umrl je nenadoma banski svetnik v p. Rajko Svetek. Preminula je tudi notarjeva vdova Marija Druker.

Tudi rudarji popustili v disciplini. Tako jadikujejo komunistični oblastniki v Ljubljani. Pravijo, da so sicer rudniki skupno v Sloveniji izpolnili svoj "plan", toda uspeh bi bil lahko še večji, če ne bi bolehalo "disciplina dela na takomimovanjih plavil izostankih". Na drugi strani pa komunisti trobijo v svet laži o navdušenju ljudstva za-prostovoljno u-darniško delo!

sko družino posegla že tudi v Avstriji, kjer ji je umrla najstarejša hčerka.

Pokojni Jože Kušar je bil doma uradnik Prometne banke. Titovci so ga leta 1945 izgnali v Avstrijo, odkoder je leta 1948 prišel v Argentino.

Naj mu bo lahka argentinska zemlja, težko prizadeti vdovi in hčerki pa izrekamo globoko sožalje.

Prispevajte v tiskovni sklad SVOBODNE SLOVENIJE!

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini Florjana in Marije Hafner, ki se je nedavno preselila iz daljnega Chaca v Mendoza, so dobili hčerkico, ki so jo krstili za Marijo. Iskreno čestitamo!

† JOŽE GERM. V novem mestu je umrl v 81. letu starosti akad. slikar prof. Josip Germ. Pok. je bil rojen v Adlešičih v Beli Krajini in je studiral na

Prav prijetno je bilo v nedeljo 15. januarja v San Antonio de Padua. Po cerkvenem opravilu so slovenski izletniki prebili več ur ob veselem kramljanju v hladni senci.

TONE IN JAKA

Sveti Anton ne spravlja mladih parov skupaj tako kot so znale pri nas stare tete, ki so drugim znale najti ženina sebi pa ne.

Sveti Anton je dal tisto leto dež. Ko smo po maši prišli iz cerkve, je lilo, da je bilo veselje za tistega, ki je imel doma usajeno solato in paradiznike, za tistega, ki ga je našlo brez dežnika pri sv. Antonu pa ne.

Jaz sem k sreči imel dežnik in sem povabil pod streho brhko deklo ki povabila ni odklonilo. Spotoma sva govorila o vremenu, o prahu, ki ga nosi veter,

slik. akademiji na Dunaju ter v Pragi. Nekaj časa je nato služboval kot profesorisanja v Pragi, nakar se je vrnil v Novo mesto, kjer je bil do leta 1932 profesorisanja na ondnotni gimnaziji. V novem mestu je ostal tudi po svoji upokojitvi. Pok. je ustvaril znatno število umetnin, med njimi največ pokrajinskih slik; po svojih reprodukcijah sta najbolj znani Bled in Belopeško jezero. Od otrok mu živi sin ing. Jože Germ z družino v Međozi v Argentini. Pokojnemu naj bo lahka domača zemlja, žalujočim sorodnikom pa naše iskreno sožalje.

PISMO IZ CORDOBE

Novo mesto se pomnožile naše vrste. V družini staronaseljenca g. Bojca in njegove gospe soproge, novonaseljenke, so dobili hčerkico, ki so jo krstili za Marijo - Julijo. Srečni družini iskreno čestitavo vsi prijatelji in znanci.

Vročina je začela močno pritiskati. Iz Buenos Airesa prihajajo vlaki in avtobusi nabiti turistov. Tudi nekaj Slovencev je že prišlo na kratak oddih v Cordobo. Po eno — ali dvodnevem bivanju v mestu, kar docela zadostuje za ogled in obiske pri znancih, se po navadi napotijo v kordobske hribe, kjer se navdijejo svežega gorskega zraka in pa lepote, ki jih nudijo gore s svojimi številnimi jezeri in brzimi rečicami. Za buenosaireskega človeka je pač izlet na cordobske gore med vsemi naravnimi lepotami, ki jih nudi Argentina, najbližji in najcenejši... Dr. Janko Jazbec.

Koledar Svobodne Slovenije je najpomembnejša knjiga slovenskih protikomunističnih emigrantov. Brez nje ne sme biti noben slovenski človek, nobena slovenska družina. Dobite jo za 22 pesov v upravi Svobodne Slovenije, na Victor Martínez 50, Capital, ali pa na naslednjih naslovih: Pizzería Venezia, na Paternalu, pri g. Matevžu Simčiču; Fotoateljé Lojze Erjavec, Alvarado 350, Ramos Mejía; brivnica in parfumerija Ivan Žnidar, C. Drysdale 5614, Carapachay; Maks Osojnik, c. Necochea 440, Ramos Mejía; Slovenska hiša v San Martinu, Ayacucho 125 pri g. notarju Lesarju in Anton Nose, Ciudad Evita.

Naj ne bo Slovencev, ki bi bil brez te osrednje knjige svobodnih Slovencev v svetu!

Vse naročnike prav lepo prosimo, da nam sproti sporočajo vsako spremembo svojega naslova. Samo tako si bodo lahko zagotovili redno prejemanje lista.

kadar je suho, o živežu, ki se je podražil in druge podobne ljubeznivosti.

Potem se misva videla leto dni in nato spet pri sv. Antonu. Zdaj je bil najin pogovor že bolj zanimiv za naju in manj za druge. Tisto leto je bilo lepo vreme. Sedeli smo v senci, pili, jedli, govorili in peli. Ko smo se zvečer vračali domov, sva na Plaza Once nekoliko zaozerala za drugimi in jaz sem korajžno vprašal:

"Urška, ali me hočeš, če te hočem?"

Urška je zardela in povesila oči, rekla pa nič. Videl sem pa, da sem vprašal prav, čeprav malo nerodno. Lahko je videla, da nisem pesnik in ne govornik. Tako sem naredil kot znam in sem svoje tudi dosegel. Urška mi je ob slovesu rekla, naj pridem v nedeljo po odgovor.

Drugo nedeljo sem šel ves nestrpen po odgovor. Pa ni bilo treba vprašati. Na mizi niso bile masite, ampak potica, doma spečena.

Sicer pa kaj bi še naprej razlagal. Povest se je srečno končala. Urška je danes pod imenom Urša moja žena.

"Potemtakem si dobro primolil", se je pošalil Tone.

"Ne bom se pritoževal kot moj prijatelj Miha, ki se je isto leto poročil z neko tujko", je nadaljeval Jaka. "Veš, kaj mi je rekel leto dni po poroki:

"Zasnubil sem angelčka, dobil pa vraga, ki se je zavrgel sam brez "ognjenega meča mojega patrona, nadangela Mihaela. Prej sem mislil, da ima pobarvane samo ustnice in nohte, potem sem pa spoznal, da je prepleškana tudi na znotraj.

"Jaz pravim", je poudaril Jaka: "Ko se zeniš dobro poglej kaj vzameš. Še tako skromne in ubogljive ne boš predelal več. Poročni venec je zanjo — šola na kol. Poročna ženska se ne nauči ničesar več. To slabost ima tudi moja. Prvi teden po poroki sem jo kregal, ker mi je pozabila priti dušo k srajci in danes po desetih letih jo enako pozabljava. Drugače je pa pridna. Mene je naučila kuhati in prati, jaz pa nje nič. Potrepeljiva pa je in če včasih pridem pozno domov ni nič huda. (Da si le prišel!, pravi pa je vse dobro. Se vidi, da me ima še vedno rada."

"Torej ni taka, kot jo je imel rajni Lukač, tisti ki je imel hišo pod Bizjakovim gozdom. Saj se ga gotovo spomniš, je obudil Tone spomine od doma.

"Kaj se ga ne bi, je odvrnil Jaka. "Saj je nič koliko lesa kupil pri nas."

"Dober trgovec je bil. Lepo je znal pisati in računati kot nihče drugi. Na pamet je zračunal prej kot kdo drugi na papir. Njegova žena pa je bila neuka ženica tam nekje iz Žirovskega. Ni znala ne brati ne pisati. Huda pa je bila kot poper. Kadar je Lukač prišel pozno domov, včasih tudi nekoliko moker znotraj, je žena zmolila nad njim cele litanije, ki se jih je zmišljevala, ko je ob oknu sede čakala, kdaj bo prestopil na domače dvorišče.

Lukač je vdano poslušal, delal skesan obraz in bil mehak kot maslo na soncu.

"Ljuba ženka", je rekel čez čas. "Kaj mi pridigaš nocoj, ko vidiš, da sem pijan in si ne bom zapomnil tvojih zlatih nauk. Ti se lepo vsedi in vse napiši, pa mi boš prebrala jutri, ko bom trezen."

HUGO WAST

IVANA TABOR

POSLOVENJENO S PISATELJEVIM DOVOLJENJEM

"In verjamem tudi", je nadaljeval pater, "da ga bodo Judje sprejeli kot Mesijo, kljub temu, da bo prišel pred spreobrnitvijo Judov, torej v času največjega preganjanja židov med vsemi narodi sveta. Zdi se mi, da bo pravo znamenje Antikristovega prihoda na svet preganjanje judov in ne kristjanov."

"Prav imaš", pravi Voltaire.

"Prepričan sem, da se bo to zgodilo kmalu in da se bodo šele po smrti Antikristovi spreobrnil Judje in Jeruzalem bo obnovljen in vladal mu bo kralj iz Davidovega rodu.

"Tako bo!" pritrudi Voltaire.

"Se bo torej kmalu rodil Antikrist?"

"Se je že rodil."

"Kje? Iz katerega plemena?" — je v strahu nezaupalen oče Placid; toda zmotilo ga je nezaupanje: "Kako naj ti verjamem, ko pa si sin Laži?"

"Gospod me pošilja, da ti povem resnico: Antikrist, ki se je rodil leta 1966, je iz plemena Dan; in razglasil ga bodo za svojega kralja tako judje kakor muslimani."

"Bo veliko njegovo kraljestvo?"

"Da, ogromno: število njegovih ko-

njenikov bo dvesto milijonov, kakor pravi Apokalipsa."

"Kje bo imel svoj prestol?"

"V mestu svojega rojstva, v najbolj slavnem in najbolj svetem mestu sveta."

"V Jeruzalemu?"

"Ne, v Rimu!"

"Rim naj bo zibelka in prestolnica Antikristova?" — je prestrašeno zavpil pater. "Zakaj? Kako? Razlagavci pravijo, da se bo rodil v Babilonu!"

"Rim je Babilon. Prečitaš nanovo konec prvega pisma apostola Petra in našel boš razlago. Vse to je v svetem pismu. Vse je bilo prerokovano."

"Da", reče pater. "Prerok Amos je rekel: "Gospod ne bo storil ničesar, česar ni že napovedal po svojih službenikih prerokih." Toda razlagalci pisem se pričajo o pomenu prerokb. Sto in stotine let je že prešlo v teh ubiganjih, kaj naj pomeni sedem glav Morske zverine, ki nosijo vse krone... Razloži mi ti!"

"Je v Apokalipsi in ti veš. Pomeni sedem kraljev, ki so imenovani tako zaradi stvarnega ali moralnega — vpliva nad ljudmi. Pet od njih jih je že šlo pred našimi zgodovinskimi očmi: Neron, Mohamed, Luter, četrti sem bil jaz, Vol-

taire, in peti — Lenin..."

"In kdo ima še priti,"

"Šesti je že tu: Imperator svetega imperija romansko-germanskega..."

"Toda saj take države in takega vladarja ni; je tu Rimski Imperij, ki mu vlada Carlo Alberto, in je Germanski imperij, ki mu vlada Adolf Henrik..."

"Prej kot bo deset let, bo iz obeh en sam... "odgovori Voltaire, "Berlin in Rim bosta mesti enega samega kraljestva pod žezlom naslednikov Adolfa Henrika, ki bo pripravil prihod sedmega kralja, ki bo kralj Rima, enajsti rog Zmaja..."

"Antikrist!"

"Jaz se bom vrnil k tebi čez deset in čez dvajset let..."

"Bom tedaj še živ? Vedi, da sem se rodil v prvih dneh dvajsetega veka."

"Ti, ki sedaj živiš pod Angelskim Pastirjem, boš videl še iti mimo tebe kot na valovih reke zadnje papeže Gregorja XVII., Pavla XI., Klementa XV. Ti sam boš udeleženec konklava, ki bo volil Leona XIV, Juda, sina Jeruzalema, spreobrnjenca k Nesramnežu... in ti boš že videl, kako bo vzcvetelo ono trhlo drevo... in videl boš zadnjega papeža Petra Rimskega..."

Oče Placid je poslušal in drhtel.

"Bom torej kardinal?"

"Ni potrebno biti kardinal. Vladala bo v Rimu šesta glava, ki bo kriva smrti takratnega papeža; in ti boš poznal Zver

Zemlje, napačnega preroka Antikristovega... in prišla bo ura sedmega glave, ki bo ženska... in sedmega roga, ki bo kralj Rimski, sam Antikrist..."

"Bo tedaj še gregorjanski meniški red?"

"Čez deset let ti bom odgovoril. Zadolostje naj ti vedeti, da bo iz tvojege reda vzšla svetla zvezda, katere ime je v Apokalipsi. Lahko uganeš..."

"Pelin" je zamrmral oče Placid z zadranim glasom.

"Vedel sem, da ne boš imel sile imenovati jo s pravim imenom!"

Oče Placid, predstojnik gregorjanskega reda, je namreč zamrmral ime, s katerim je v Apokalipsi označena — padla zvezda...

Koga je mislil? Nikogar! Bog je pričal, da ni mislil nikogar.

Da bi pomiril svojo vznemirjenost, je ponovil v mislih besede iz Razodetja:

"In tretji angel je zavpil na rog in padla je z neba velika zvezda, žareča kot sekira; in padla je na tretji del vseh rek in na studence vod? In ime zvezde je Pelin. In tretjina vseh voda se bo spremenila v grenkobo in mnogi, ki jo bodo pili, bodo umrli, kajti vrnile se bodo bolečine."

Ta napoved in ta simbol so razlagalci obračali na pojav Martina Lutra, katerega nauki so zastrupili toliko milijonov ljudi.

Je mogoče po 500 letih to razlago obr-

niti na kakšno drugo osebo?

Hotel je prositi Voltairja za razlago, toda tega že ni bilo več v sobi. Vrata so bila zaprta. Skozi šipe oken je lila svetla mesečina.

Oče Placid je odprl okna in vrata, kajti smrad je bil še neznošen.

"Kako čudne sanje!" je rekel in vzel v roke kropilček ter z blagoslovljeno vodo pokropil po stenah.

Bila je noč polne lune. Vse je bilo kot zavito v srebrnino. Ni bilo potrebno prizigati sveče.

Nagnil se je čez okno in vdihnil zrak s polnimi pljuči. Našel je dva, tri, pet križev med plevelom. Videl je suhe veje starega drevesa. Čutil je, da je zaspan in je stopil od okna. Pri prvem koraku k svojemu ležišču pa je zadel z nogo na nekaj trdega; sklonil se je: bila je raztopina bronca.

"Svečnik!" je prestrašeno vzkliknil.

Prekrižal se je. Vlegel se na desko in takoj zaspal.

Od daleč so že peli petelini in naznanjali zoro.

(Konec prvega poglavja.)

Drugo poglavje.

SATANSTIVO

Minulo je res deset let. Oče Placid od Device Marije je dopolnil 88 let v vseh fizičnih in razumskih močeh. Kdor ga je videl od časa do časa je lahko samo opazil, da se je malo bolj sklonil k tlom

SLOVENCI PO SVETU

AVSTRILA

Spittal, 15. jan.

Slovenci v spittalskem taborišču.

Vse drugace je sedaj v taborišču...

Taborišče v Spittalu ni več to, kar je bilo poprej, ko je bilo v njem največ Slovencev, ki so dajali pečat vsemu kulturnemu udejstvom. Potem, ko je veliko transportov slov. beguncev odšlo v Argentino, za temi pa v U.S.A. je taborišče postalo mednarodno. Sedaj je v njem že toliko raznih narodnosti, da je postala nemščina običajni jezik. Posebno še potem, ko je 11. decembra prevzela avstrijska oblast taborišče v upravo v pogledu preskrbe. V taborišču je pa še vedno angleški poveljnik, ki je odgovoren za disciplino.

Sprememba v poveljstvu taborišča

Po dveh letih in pol, ki jih je prebil v taborišču kot poveljnik, je bil major Maydon premeščen iz Spittala v Weidmanskendorf. Na njegovo mesto je prišel major iz Treflinga. S seboj je pripeljal tudi nekaj svojih ljudi. Med njimi je tudi nekaj Slovencev iz Treflinga, ki pa niso begunci.

Preskrba v taborišču

Prehrana v taborišču se je po prihodu novega poveljnika zboljšala. Begunci sedaj dobivajo izmenoma bel in lepo pečen ržen kruh. Preskrba z oblačili s strani I.R.O. je pa celo leto bolj šepala. Najbolje so odrezali tisti, ki so odšli v Argentino, ker so dobili iz skladišča skoro vse in je vsak lahko izbral vse točke. Tistim, ki so ostali še v taborišču, je ob koncu leta ostalo še po 200 točk na osebo. Za delitev blaga so pa uvedli nov način in sicer delitev po abecedi. Pa kaj pomaga ta sprememba, ko pa v skladišču ni dosti blaga. Tako se je tudi zgodilo, da so dobili begunci od črke S dalje le cigarete za novo poslovno dobo od oktobra dalje.

Spittal - srednje begunsko taborišče

Spittalsko taborišče bo postalo sedaj osrednje begunsko taborišče. Ostala taborišča bodo počasi ukinjali. V taborišču so že začeli s pripravami za zgraditev osrednje begunske bolnišnice, v katero bodo dovažali bolnike tudi iz Treflinga, St. Martina in Weidmanskendorf. V to svrhu bodo preuredili barako št. 15 poleg barake št. 17. V baraki št. 11 preurejajo prostore za razne ambulante. Na prostoru, kjer je bila baraka št. 13 bodo postavili stanovanja za zdravnike in bolniško osebje. Barako št. 9. bodo preuredili za dom za onemogle begunce.

V spittalskem taborišču je trenutno 2.000 ljudi. Od teh je okoli 700 Slovencev.

Božični prazniki v taborišču

Za Božič smo imeli tu krasno vreme. Bil je izredno lep zimski dan. Vse je bilo zmrznjeno. Okoliške gore so se lesketale v soncu. Glavni oltar v taboriščni kapeli je dobil za božične praznike novo podobo Brezjanske Matere božje. Novo podobo je naslikal Jerina. Blagoslovljena je bila na sveti večer. Slovenski pevski zbor je že pred prazniki reor-

ganiziral Silvo Mihelič. Vsi smo uživali ob lepoti, mehki in toploti slovenskih božičnih pesmi.

Na sveti dan smo imeli glavno sv. mašo ob devetih dopoldne.

Požar v taborišču

Letošnji božični prazniki bodo ostali vsem taboriščnikom v neizbrisnem spominu vsled groze, ki so jo v večji ali manjši meri vsi doživeli. Ko je bila na sveti dan večina ljudi zbrana pri glavni sv. maši v tab. kapeli, je še pred končano sv. mašo začela tuliti tab. sirena, istočasno pa so začeli biti plat zvona tudi v zvoniku. Po tab. se je širil krik: "Štirinajsta baraka gori." Plamen je zajel že vso barako. Požar so pričeli gasiti takoj tab. gasilci, na pomoč so pa prihitali tudi gasilci iz Armeje College in iz mesta. Vsem se je posrečilo, da se ogenj s te barake ni razširil še na ostale. 14 baraka je pa pogorela do tal. Do požara je prišlo, ker je neka družina pustila v svoji sobi ogenj v peči, medtem, ko je odšla ven. V korist pogorelcem so v taborišču začeli takoj nabirko v denarju in blagu.

Šolstvo v taborišču

Po odhodu glavnega učnega osebja, predvsem pa dijakov, bo težko ohraniti še v bodoče slovensko šolstvo. Z novim letom je pa tudi vse šolstvo v taborišču prevzela avstrijska prosvetna oblast.

Nova skupina Slovencev odšla v U.S.A.

Dne 9. decembra je odšla nova skupina Slovencev v Severno Ameriko. Tja so odpovali: Franc Bogataj, Avgust Dragar, Ivan, Marija, Ivan, Ciril, Stanke in Justina Ferkulj, Ignac Grašič, Milko, Cirila, Janez in Franc Jeglič, Pavla in Anica Kobal, Anton, Dragica in Anton Koritnik, Anton Križman, Alojzija Kraševc, Viljem, Roza in Majda Landstaetter, Jerne, Herta in Doland Logar, Angela Mervik, Josip, Ana in dr. Branko Pfajfar, Franc, Angela, Angela, Milka, Feliks in Vid Slemc, Janez in Ana Štempihar, Jože Stupar in Franc Žibert.

CANADA

Guelph, 24. jan.

G. Ivanu in ge Mariji Kukovica je Bog podaril sinčka - prvorojenčka. Fantek je dobil pri krstu za patrona sv. Jakoba in sv. Andreja. Srečni družini naše iskrene čestitke!

G. Jerneju in ge Mariji Vrhovšek se je rodila hčerka, ki pa je umrla takoj po rojstvu. Prizadeti družini naše sožalje!

ŠPANJA

Madrid, 10. jan.

Na vseučilišču v Zaragozi je diplomirala iz pravnih ved gđc. Ivanka Velikonja, na univerzi v Madridu pa iz gospodarskih ved g. Peter Klopčič. Iskreno čestitamo!

U.S.A.

New York, decembra 1949.

Amerika je zanimiva stvar, ki bo polagoma marsikoga prišla, da se za kaj drugega ne bo več zmenil. Način življenja, sistem plač in dela, kupna moč denarja, vsi to so stvari, ki vlečejo. Po

drugi strani pa v vseh stvareh tako do kraja zmehanizirano, da je človeška sila samo še vzvod, ki vse poganja. To v mestih in tudi na deželi.

...Tu je zdaj beguncev menda krog 1300. Lepa številka, kaj? Zanimiv je prihod: v pristanišču čakajo zastopniki NCWC, od naših p. Bernard ter dr. Basaj in nekaj prostovoljnih delavcev. Ko ljudje prihajajo z ladje, dobe vozne listke za železnico, uredijo s carino, in takoj potujejo dalje. Vsakdo pa dobi kuverto, v kateri so vse številke "Novega Amerikanca" — razmnoženega lista, v katerem so vsa navodila, predvsem praktična, ki jih vsakdo takoj rabiti. List je sijajna ideja p. Bernarda. V listu je tudi oglas o davku, ki naj bi ga vsakdo plačeval. En procent kosmatih mesečnih dohodkov. Po vsem, kar smo preživeli, bi bilo resnično lepo, ako bi vsi, prav vsi, ta davek pridno in

Društveni oglasnik

DRUŠTVO SLOVENCEV SPOROČA:

Članske legitimacije. Društvo Slovencev opozarja vse članice in člane, da so jim na razpolago članske legitimacije. Vsak naj prinese ali pa po pošti pošlje v društveno pisarno 2 fotografiji v velikosti 4X4. Fotografija mora imeti svetlo ozadje. Na hrbtni strani fotografije naj vsak napiše svoje ime in priimek in številko cedule.

Posmrtni prispevek. Vse člane opozarjamo na naslednji sklep tretjega občnega zbora Društva Slovencev dne 11. decembra preteklega leta: Vsi člani Društva Slovencev se zavežejo, da plačajo po 1.—\$ ob smrti člana Društva Slovencev, ki je imel urejeno članarino.

Tako nabrana vsota se izroči rodbini (možu, ženi, očetu, materi, otrokom, bratom ali sestram) umrlega člana. Ako pa te nima, se iz te vsote prispeva k pokritju pogrebnih stroškov.

Zaradi lažjega poslovanja se s 1. januarjem 1950 pobira pri članih prispevek za tri primere naprej.

Društveni odbor zato vladno prosi vse članice in člane, da ob plačilu članarine plačajo tudi ta prispevek, ki se ne bo pobiral vsak mesec, temveč samo po potrebi. Ko bo pa s tremi smrtnimi primeri nabrana vsota izčrpana, bo treba ponovno plačati za tri primere naprej, tako da je v ta namen denar vedno na razpolago.

Ta pomoč bo izdatna le tedaj, če bodo te obveznost vsi člani točno izpolnjevali.

Pogoj, da se rodbini umrlega člana podpora, izplača, je v glavnem ta, da je umrl član sam imel ta prispevek v redu plačan in da je imel tudi članarino v redu plačano in na njej ni imel nobenih zaostankov ali pa da ga je društveni odbor na prošnjo oprostil plačila članarine ker te iz tehničnih razlogov ni mogel plačati.

Posmrtnina se izplača samo v primeri smrti člana, ne pa tudi ob smrti njegovega svojca, ki ni bil član društva.

Članarina. — Vse člane, ki so v zaostanku s članarino za zadnje četrtletje preteklega leta ali pa še več, prosi

društveni odbor, da poravnajo ta zaostanek, ker s tem društvu prihranijo čas in denar za opomine.

Po sklepu zadnjega občnega zbora DS znaša članarina za člane po 5.—\$ na mesec, za članice pa po 2.—\$ mesečno. Emigrantski prispevek je ukinjen in ga društvo več ne pobira.

POŠILJANJE PAKETOV Z NOVIMI STVARMÍ V DOMOVINO

V 49. številki "Svobodne Slovenije" z dne 8. dec. 1949. smo objavili navodila za pošiljanje paketov z rabljenimi oblačili in že nošenim obuvalom. Danes pa vam bomo povedali, kako se pošiljajo nove stvari. Kdor pošlje domov nove stvari (blago, obleko, perilo usnje, čevlje) in hrano, ta ima sledeče stroške: kolek na prošnjo 2.— pesa, carina 0,70 pesa, poštnina 5,10 \$ in 1.— pes za šivanje in pečenje, to je skupaj 8,80 pesa. Toliko je stroškov na carinski pošti na Dique Chile (Dique 2, sección 2). Kdor pa odda paket z dovoljenjem ministrstva na kaki drugi pošti, ima 1,20 pesa več stroškov, to je 10.— pesov. V tem primeru mora stranka sama oskrbeti šivanje in pečenje paketa.

V Jugoslavijo je dovoljen poslati paket v teži do 5 kg.

V paketih z novo obleko, novim perilom ali novo obutvijo sme biti tudi hrana. Ministrstvo za trgovino izda vsak mesec listo predmetov, ki se smejo poslati v takih paketih. Ta lista se le malenkostno izpreminja iz meseca v mesec. Dobi se na ministrstvu za trgovino, Cangallo 242, pritličje okence št. 3, kjer se dobe tudi trije obrazci za prošnjo za dovoljenje za pošiljanje paketa. Listo predmetov in obrazce je mogoče dobiti ves dan. Listo dovoljenih predmetov za januar in februar smo objavili v 3. številki Svobodne Slovenije z dne 19. jan.

Za pošiljanje novih predmetov in hrane je potrebno dobiti dovoljenje ministrstva za trgovino.

Treba je stopiti dopolne ali popoldne na Cangallo 242, pritličje, okence št. 3 po 3 obrazce, ki jih je treba izpolniti in prilepiti na prvega kolek za 2.— pesa, ki se dobi na vsaki pošti ali Narodni banki (Reconquista št. 46). Izpolnjeni obrazci se vložijo zopet na Cangallo 242 pri okencu št. 10 vsak dan popoldne. Po sedmih dneh je prošnja rešena in se dvigne spet pri okencu št. 10 v dopoldanski urah.

Paket je treba pripraviti v lesenem zabojčku ali v kartonasti škatli. V zadnjem primeru mora biti zavrt še v belo blago. Na leseni zabojček ali na blago

POŠILJANJE PAKETOV V DOMOVINO

Pojasnilo k objavi na 4. strani v 49. številki Svobodne Slovenije: Razkuževanje se vrši na ulici Viamonte (Dique 4, sección 4), carinska pošta pa je v ulici Chile (Dique 2, sección 2). Najbolj praktično je, uporabiti od enega do drugega poslopja (14 kvader) tramvaj 20, ki vozi blizu glavne pošte po Avenidi E. Madero in Ing. Luis A. Huergo.

Cerkveni oglasnik

Nova maša. — Novomašnik g. Janez Ogrin, ki je dokončal bogoslovne studije v San Luisu, bo daroval svojo prvo daritev Bogu med svojimi rojaki v nedeljo, 12. februarja ob 10.15 dopoldne na Belgrano, kjer je vsako nedeljo slovenska sv. maša.

SUDAMERICAN BUSINESS OFFICE

LAVALLE 361, vosoko pritličje — Tel. 32-4597 — BUENOS AIRES

Uradne ure od 9. — 12. ure dopoldne in od 15. — 19. ure popoldne.
Ob sobotah od 9. — 12. ure dopoldne.

V JUGOSLAVIJO POŠILJAMO ZDRAVILA Z LETALSKO POŠTO.

DOMOV POŠILJAMO TUDI STARO IN NOVO BLAGO
NARAVNOST IZ BUENOS AIRESA

"CASA BOYU"

OLAZABAL 2336 (pol kvadre od Cabilda 2300) — Tel. 76-9160

Opozarjamo, da imamo v zalogi ure OMEGA, ELECTION, MOVADO, UNVER in druge; dalje zanesljive budilke, vse z garancijo, od 28. — pesov naprej.

Velika izbira svetinj, prstanov, obeskov in verižic, 18 krt zlato.
Poročni prstani, zlati 18 krt par od 155.— pesov naprej.

VSA POPRAVILA UR IN ZLATNINE — TOČNO IN ZANESLJIVO!

Trgovina je ob delavnikih odprta do 20. ure, ob sobotah popoldne pa se lahko naše stranke zglase tudi v našem stanovanju, ki je v isti hiši Olazabal 2338, dto. 5. Ako pa želite ob dogovorjenem času, nam sporočite to po tel.

je treba napisati naslov odpošiljatelja in naslov osebe, kateri se paket pošilja. Olje se sme pošiljati levlisenem zabojčku.

Tako pripravljen paket se odda na kateri koli pošti ali na carinski pošti na Dique Chile v pristanišču. Ako se odda paket na navadni pošti, ga je treba zašiti in zapečatiti. Če pa se odda na carinski pošti, ga je treba prinesiti odprtega, da ga tam pregledajo, zašijejo in zapečatijo.

Na carinski pošti je postopek tale. Ob vohodu na desni se odda dovoljenje za pošiljko in se dobi številka. Ko pokliče carinik številko, se mora pokazati paket. Nato carinski uslužbenec paket za prejo, zašijejo in zapečatijo. Ta paket potem stranka odnese v sosedni prostor na pošto. Tam izpolni 3 obrazce, kupi znamke in odda paket na pošto.

Društvo Slovenska Krajina, ki družiti zlasti Prekmurce, je imelo 22. jan. letno redno skupščino. Po dajšem mrtvilu je bil precej živahen občni zbor, ki je pa razgibal navzoče, sicer ne dosti številne, in bo brez dvoma zajel tudi odsotne. Izvoljen je bil stari odbor še za naprej. Društvo bo praznovalo svojo desetletnico 12. februarja s sv. mašo na Avellanedi in nato s skupnim "asadom" na društvenem zemljišču v Lanusu.

Povaljeni so ob tej priliki tudi rojaki, stari in novonaseljenci, da se poglobijo medsebojne prijateljske vezi. Z vstopnino \$ 3.— bo vsak imel na razpolago prigrizka po želji; pijačo bo pa kupil na lastni račun.

Po maši, ki bo na Manuel Estevez ob 10 uri kot navadno, bo odbod na kraj veselice.

Vstopnice za asado na proslavi desetletnice Slovenske Krajine so na razpolago na Victor Martinez 50. Cena za odrasle mšn. 3.—, za otroke mšn. 1.—. Vtopnica daje pravico do jedaje. Pribor in kozarce prinesite s seboj!

Poravnajte naročnino!

V Depto Vera, Distrito Los Amores, v provinci Santa Fe, je v koloniji Elida, 28 km vstran od železniške postaje Golondrina na razpolago parcela 51 ha. Na svetu je mogoče pridelovati vse vrste žita. Voda je že v globini 6 m. Ves ta svet je mogoče dobiti za mšn 2750. Takoj je treba položiti samo mšn 650 in dva od dosedanjih kupcev že plačana mesečna obroka v višini 70 pesov. Odplačevanje sveta v bodoče je zelo ugodno in je treba mesečno zanj dajati po 35 pesov.

Natančnejše podatke lahko dobite vsak dan od ene do ene ure popoldne pri

CIRILU MAVRIČU,
Calle 6-1700, Muñiz, F.C.N.G.S.M.

Pakete z novo obleko, zdravili in živilami sprejemamo od 1. februarja.

PANETH y Cia.

DIAGONAL NORTE 501 — Of. 810

DOBER TEK!

Za prihodnji teden si bomo privoščili naslednje jedi:

NEDELJA: Kosilo: — krompirjev narastek — sočna pečenka — ocvrt krompir — mešana solata — vaniljeva krema — piškoti — Večerja: mrzla pečenka (od opoldne) — pesa v solati — kompot.

PONEDELJEK: Kosilo: — ohrovtova prikuha — krompirjevi cmoki z mesnim nadevom — sadje — Večerja: djuvedj brez mesa — kumarčna solata.

TOREK: Kosilo: — goveja juha z rezanci — govedina — paradižnikova omaka — krompirjev pire — Večerja: ledvice v omaki — kruhovi cmoki.

SREDA: Kosilo: — pečen kozliček — dušen riž — solata — palačinke — Večerja: beluži z maslom — jajce (volovsko oko).

ČETRTEK: Kosilo: — prežganka z omlentimi rezanci — bržola s čebulo — srbska solata — Večerja: — jajčna jed s špinačo — bela kava.

PETEK: Kosilo: — fižolova juha (stročji fižol) — sirovi štrklji — Večerja: pečene ribe — solata — čaj s piškoti.

SOBOTA: Kosilo — goveji golaž z žličniki — kompot — Večerja: kranjske klobase z gorčico — krompirjeva solata.

ter da večkrat zaspi med branjem ali celo v koru.

Poklicni gregorjancev se niso množili: red je bil obojen z gotovostjo na prenehanje. Res pa je, da je sloves očeta Simona de Samaria rasel kakor valovi v viharju. Klical so ga pridigati na vse konce sveta. Tudi v najbolj zakotne. Na vseh celinah so po radiju poslušali njegove govore in ga gledali po televiziji. Toda ljudem ni bilo zadosti samo gledati ga in slišati ga po radiju in televiziji, temveč so hoteli biti v njegovi bližini in govoriti z njim.

Njegove govore so razumeli prav tako v Buenos Airesu kakor v Moskvi, New Yorku ali Pekingu, kajti pridigal je v esperantu, vesoljnem jeziku tega časa, ki ga je izumil jezikoslovec žid Zamenhof. Sprejeli so ga vsi narodi in pod ostrimi kaznimi so prepovedali vsako drugačno občevanje, ki da je proti duhu enotnosti človečanstva.

Angleščina, kasteljanščina, ruščina, arabščina, grščina, japonsščina, kitajščina itd. itd. so bile samo še — mrtvi jeziki.

Komaj so jih govorili še nekateri starci, nesposobni, da bi se naučili esperanta, ter učenjaki, ki so jim vlade dale dovoljenje, da jih studirajo v znanstvene, literarne namene. Samo katoliška Cerkev se je branila prevzeti ta jezik ter je ohranila latinščino kot svoje uradno občilo; to je dalo Horacijevemu jeziku veliko razširjenost, ker mnogi katoličani so govorili le v latinščini in niso

hoteli vporabljeni esperanta, kajti po njih mnenju je to jezik — Antikrista.

Tako se je zgodilo, da je bilo nujno potrebno, če si hotel predreti do srca množic, pridigati v esperantu. Oče Simon de Samaria ga je govoril izredno tekoče in elegantno, tako da so ga smatrali naravnost za klasika v njem.

Nasprotno pa ga ni nikdar govoril oče Placid. Izgovarjal se je na svoja stara leta; zato je bil nekako osamljen, odstranjen od ljudskih množic ter je bil v stikih le z onimi ljudmi, ki so znali latinsko, ter še s tremi... štirimi prijatelji-lajiki, ki niso odnehali od svoje kasteljanščine. Drugi ga niso več razumeli.

Še druge zanimive novice je bilo lahko opaziti na predvečer leta 2000. Snaga in zdravništvo sta tako napredovala, da je bila človeška doba naravnost podvojena in lahko si našel starce z visokimi leti pri mladeniškem zdravju.

Tudi so iznašli v tem času način, kako zmanjšati nervoznost pri telesnem organizmu in zmanjšati živčno utrujenost. Po tej metodi so srce in možgani lahko počivali kakor izven telesa, tako kot delajo fanirji. Tako se je lahko tretji del življenja, ki se sicer preživi v spanju, ohranjal brez najmanjšega delovanja, v popolnem počitku, brez organskega sodelovanja, ter je prav to povzročalo dolgo življenje. To je zadržalo za nekaj časa izumiranje ljudstev.